

rika og USA), medens 17 afstod (Argentina, Australien, Belgien, Canada, El Salvador, Frankrig, Holland, Italien, Luxembourg, New Zealand, Swaziland, Østrig samt de fem nordiske lande). Efter i to år at have været i stand til at stemme for de af den afro-asiatiske gruppe fremlagte resolutionsforslag vedrørende territorier under portugisisk administration fandt de nordiske lande det fremlagte forslag så skærpet i forhold til 1968 og 1969, at det under 25. samling var nødvendigt at afstå ved afstemningen.

De nordiske lande havde i forbindelse med de ovenfor nævnte konsultationer om det endelige resolutionsforslags udformning til stadighed beklaget, at de afro-asiatiske lande i deres resolutionsudkast havde set bort fra de i 1968 og 1969 vedtagne resolutioner. Denne beklagelse blev understreget i en fællesnordisk stemmeforklaring (bilag 23) afgivet af Sverige forud for afstemningen i udvalget. I stemmeforklaringen gav man samtidig udtryk for håb om, at man næste år fra afrikansk side ville lægge op til konsultationer på en sådan måde, at man kunne genskabe den brede tilslutning, der ifølge nordisk opfattelse er af afgørende betydning for at kunne opretholde presset på Portugal. Ghana kommenterede i et indlæg efter afstemningen i udvalget den nordiske stemmeforklaring og fremhævede, at Ghana delte de nordiske landes skuffelse over, at det ikke havde været muligt som i 1968 og 1969 at finde frem til et resolutionsforslag, som bl. a. de nordiske lande kunne støtte. Hans delegation var enig i, at en resolutions effektivitet afhang af, hvilke lande der støttede den. Han havde med glæde bemærket, at man i den nordiske stemmeforklaring gjorde det klart for Portugal, at man ikke skulle misfortolke ændringen i de nordiske landes stemmer derhen, at de nordiske landes holdning til Portugals kolonipolitik havde ændret sig. Mali tilsluttede sig i princippet Ghana's synspunkter.

Forud for fremlæggelse i plenarforsamlingen af det af 4. udvalg vedtagne resolutionsforslag var der forlydender om, at man fra afrikansk side ville forsøge den af udvalget vedtagne resolution skærpet, fremlægge et helt nyt resolutionsforslag eller fremlægge endnu et resolutionsforslag foruden det af

udvalget vedtagne. Baggrunden var behandlingen i sikkerhedsrådet fra 22. november til 8. december 1970 af en klage fra Guinea vedrørende angreb på Conakry. Der blev imidlertid ikke taget nogen skridt, hvilket angiveligt skyldtes, at de mere moderate afrikanske lande anså det væbnede angreb mod Guinea som en afsluttet sag, der var behandlet i sikkerhedsrådet som rette forum og ikke direkte berørte det af 4. udvalg behandlede spørgsmål.

Plenarforsamlingen vedtog den 14. december 1970 den af 4. udvalg vedtagne resolution med 94 stemmer for, 6 imod, medens 16 afstod. Bortset fra Colombia, der ændrede sin negative stemme i udvalget til en positiv stemme, var stemmemønstret som ved afstemningen i 4. valg. Lesotho, Malawi og Paraguay, der var fraværende ved afstemningen i udvalget, stemte for, og Island, der afstod i udvalget, var fraværende ved afstemningen i plenarforsamlingen. (Res. 2707 (XXV)).

Der blev kun afgivet to stemmeforklaringer i forbindelse med afstemningen, en colombiansk og en fælles for Danmark, Finland, Norge og Sverige. I den fælles stemmeforklaring (bilag 24) udtrykte de 4 nordiske lande taknemmelighed for den oplysende og værdifulde beretning fra den til Guinea af sikkerhedsrådet udsendte besøgsmission, tilsluttede sig sikkerhedsrådets resolution og dennes stærke fordømmelse af og alvorlige advarsel til den portugisiske regering som følge af angrebet på en uafhængig afrikansk stat, Guinea. De 4 nordiske lande opfordrede indtrængende Portugal til at standse sin militære intervention i Afrika og efterleve sine forpligtelser i henhold til FN-pagten ved uforbeholdent at anerkende de portugisiske kolonibefolkningers selvbestemmelsesret.

Sydrhodesia.*)

(Dagsordenens punkt 64).

4. valg vedtog den 18. november 1970 et af 26 afro-asiatiske lande fremlagt resolutionsforslag om Sydrhodesia med 90 stemmer for (afro-asiatiske, latinamerikanske og kommunistiske lande) og 10 imod (Belgien,

*) Vedrørende debatten om dette punkt henvises til side 2647.